

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรม
ในจังหวัดสงขลา

BEHAVIOR OF THAI TOURISTS VISITING IN MULTICULTURAL TOURISM
DESTINATION IN THE SONGKHLA PROVINCE

วาสนา ขวัญทองยิม¹ ชวลีย์ ณ ถลาง² และเสรี วงษ์มณฑา³
Wassana Khwantongyim¹ Chawalee Na Thalang² and Seri Wongmontha³

¹นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

^{2,3}รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

¹Ph.D. Candidate, Tourism and Hotel Management, College of Management, University of Phayao.

^{2,3}Associate Professor, Tourism and Hotel Management, College of Management,
University of Phayao.

E-mail: ¹wassana.kh.skru@gmail.com ²ajarnchawalee@gmail.com ³ajarnseri@gmail.com

Received January 09,2023
Revised February 24,2023
Accepted April 02,2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยใช้วิธีการตามสะดวก จำนวน 400 คน ในพื้นที่วิจัย 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา ของจังหวัดสงขลา และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์โดยการทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางโดยเครื่องบิน และเลือกวันเสาร์-อาทิตย์ เป็นช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว โดยมีระยะเวลาในการพำนักร้อยไม่เกิน 2 วัน มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในช่วงต่ำกว่า 3,000 บาท นิยมเดินทางท่องเที่ยวไปกับกลุ่มเพื่อน และมักจะเลือกท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น ตลาดน้ำ และย่านเมืองเก่า 2) สำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ในภาพรวมลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเดินทางของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

คำสำคัญ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทย แหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา

ABSTRACT

The objectives of this research study were: 1) to study the behavior of Thai tourists in multicultural tourism in the Songkhla province and 2) to investigate the relationship between their demographic characteristics and the behavior of Thai tourists in multicultural tourism in the Songkhla province. The data was collected from a convenience sample of 400 Thai tourists at Songkhla, Hat Yai and Sadao in the Songkhla province and analyzed by using descriptive statistics including percentages, averages, and standard deviations. Furthermore, a chi-square test was conducted in order to investigate any correlations.

The research findings showed that 1) travelling for relaxation was the main purpose of the majority of tourists. They primarily used air travel and took the trips for no more than two days, usually over Saturday and Sunday. Typically, they would spend less than 3,000 baht on their trip. Many tourists chose to travel in groups with friends for visiting popular tourist attractions such as floating markets and Songkhla old towns. 2) Correlation analysis revealed a statistically significant relationship between tourism behavior and demographic with statistically significant at the 0.05 level.

Keywords

Tourist Behavior, Thai Tourist, Multicultural Tourism Destination, Songkhla Province

ความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญของโลก มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้หลักให้กับหลาย ๆ ประเทศ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับความนิยมทางการท่องเที่ยวมาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนได้ให้ความสำคัญ และสนับสนุนทำให้การท่องเที่ยวในประเทศเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สามารถสร้างรายได้ อาชีพให้แก่ประชาชน และยังก่อให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นด้วย

เมื่อไทยประสบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทำให้มีผลกระทบต่อการออกเดินทางของนักท่องเที่ยว รัฐบาลจึงใช้การกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวภายในประเทศ ผ่านโครงการสนับสนุนการท่องเที่ยวเพื่อให้ประชาชนออกเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น โครงการไทยเที่ยวไทย โครงการเราเที่ยวด้วยกัน เป็นต้น ซึ่งอยู่ภายใต้แผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ ในประเด็นการท่องเที่ยวที่มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยว สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้

สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว แต่ยังคงรักษาจุดเด่นด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ประกอบด้วย 6 แผนย่อย หนึ่งในนั้นคือ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการใช้ องค์ความรู้และนวัตกรรม ผสมกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต เพื่อสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการที่ตอบสนองพฤติกรรมความต้องการ ของนักท่องเที่ยว และสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว (กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา, 2565) อีกทั้งปัจจุบันพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงและมีความ หลากหลายมากขึ้น Economic Intelligence Center สำรวจผู้บริโภคด้านการท่องเที่ยว พบว่า เทรนด์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความหลากหลาย และมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงอย่าง ต่อเนื่อง เช่น สายสุขภาพและเวลเนส สายแอดเวนเจอร์ สายท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นต้น (Market Plus, 2022) นอกจากนี้กระทรวงวัฒนธรรม ยังมีนโยบายในการพัฒนาเมืองต้นแบบ ด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งพื้นที่ที่ถูกเลือกคือ จังหวัดสงขลา (มติชนออนไลน์, 2565)

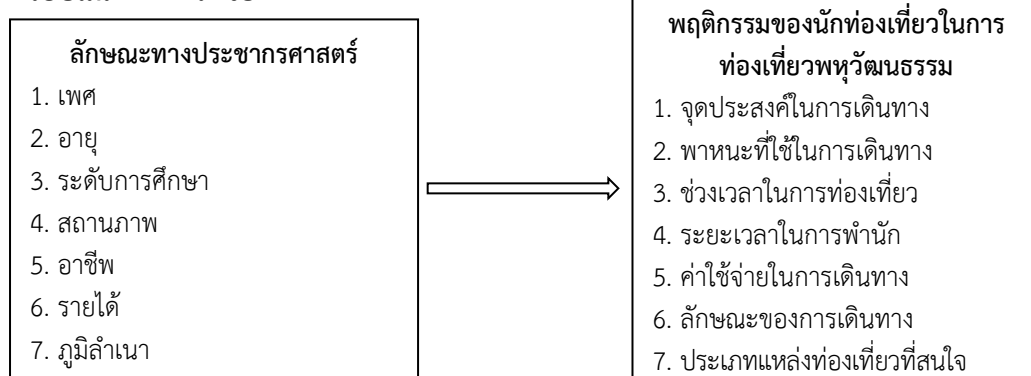
จังหวัดสงขลามีความน่าสนใจ และจุดเด่นในด้านวัฒนธรรม ทั้งสถาปัตยกรรม อาหาร ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา วิถีชีวิต เป็นต้น มีการดำเนินชีวิตร่วมกันระหว่างชาวไทยเชื้อสาย จีน มุสลิม และพุทธ จึงถือว่าเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ที่ผ่านมาจังหวัดสงขลาได้พยายามผลักดัน และ ได้รับสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาเพื่อนำสงขลาสู่เมืองมรดกโลก โดยการดึงดูดเด่น ข้างต้นมาใช้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป รวมถึงการสนับสนุนและส่งเสริมจากทุกภาค ส่วนเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญใน การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา เพื่อให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดเป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนาการเป็นเมืองมรดกโลกเพื่อเป็นจุดหมาย ปลายทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมในการ เดินทางของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้เมื่อมีการท่องเที่ยว เช่น จุดประสงค์ในการเดินทาง พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทาง ระยะเวลาในการพำนัก ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ลักษณะของการเดินทาง ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่สนใจ เป็นต้น

นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง ผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ในช่วงเวลาเดือนพฤศจิกายน และธันวาคม 2565

การท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรม หมายถึง นักท่องเที่ยวเดินทางเที่ยวชมพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางสังคม และวัฒนธรรม ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทางศาสนา วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณีวัฒนธรรม อาหารการกิน และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่แสดงความเป็นพหุวัฒนธรรมในอำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวคือกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการหารายได้ ซึ่งกิจกรรมนั้น ๆ ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ และความสัมพันธ์ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว (ราณี อธิชัยกุล, 2557)

การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ในการพักผ่อน เที่ยวชม เพลิดเพลิน หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพ (ฉันทข วรรณถนอม, 2552)

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักอาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา (อาทิ การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ โอลิมปิก เป็นต้น) การเดินทางด้วยการศึกษา การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา (ธุรกิจ) การเดินทางเพื่อเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องหรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น (ฐิรัชญา มณีเนตร, 2552)

องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization: UNWTO, 2015) ได้นิยามว่าการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมการเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการ (สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว, 2552) คือ

1. การเดินทาง (Travel) หมายถึง การเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง โดยมีการวางแผนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และใช้ยานพาหนะไปเป็นระยะทางไกลหรือระยะทางไกลก็ได้
2. จุดหมายปลายทาง (Destination) หมายถึง มีจุดหมายปลายทางที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราวแล้วต้องเดินทางกลับที่อยู่เดิม หรือภูมิลำเนาเดิม โดยเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปเยือน และใช้เวลาหนึ่งอยู่ ณ ที่นั้น ซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการและความพอใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

3. ความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึง มีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเดินทางใดก็ได้ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยมีความมุ่งหมายในการเดินทางมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้

ในงานนี้จึงหมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยว เพื่อการพักผ่อน และได้รับความเพลิดเพลินจากสถานที่ต่าง ๆ ทางพหุวัฒนธรรมของอำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เนื่องจากทั้ง 3 อำเภอเป็นพื้นที่ศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การคมนาคมขนส่ง และการท่องเที่ยว

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลตัดสินใจในการซื้อบริการวิธีการซื้อ และวิธีการใช้บริการนั้น จากกระบวนการตลาด ตลอดจนปัจจัยภายนอกต่าง ๆ เช่น สถานภาพของบุคคล ครอบครัว ซึ่งส่งผลให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2556) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเป็นการกระทำทุกอย่างไม่ว่าการกระทำนั้นนักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม เพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง (ชวลิน อูทยาน, 2554) ปัจจัยกำหนดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป สรุปได้ 13 ประการ ดังนี้ 1) ความเจริญทางเศรษฐกิจ 2) การเพิ่มขึ้นของรายได้ที่ใช้จ่าย 3) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 4) รสนิยมของประชาชน 5) ไลฟ์สไตล์อย่าง 6) การกระจายตัวของประชากร 7) เวลาว่าง 8) การพัฒนาหรือสร้างแหล่งท่องเที่ยว 9) ฤดูกาล 10) การศึกษา 11) สื่อมวลชน 12) การตลาดท่องเที่ยว และ 13) นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล (เลิศพร ภาระสกุล, 2553)

กองวิจัยการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำการศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยจากสถานการณ์ COVID - 19 ในปี พ.ศ. 2564 เพื่อทราบถึงข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อเป็นข้อมูลเพื่อการวางแผนส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป คือรูปแบบการเดินทาง การเลือกจุดหมายปลายทางที่ใกล้ชิดขึ้น ระยะเวลาการท่องเที่ยว จำนวนวันเดินทาง (ไม่ค้างคืน) ความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยวลดลง งบประมาณที่ใช้ ภาพรวมของการใช้จ่ายที่ลดลง แต่มีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น หรือค่าใช้จ่ายที่ต้องระมัดระวังมากขึ้น เช่น เลือกร้านอาหารที่มีคุณภาพดี มีมาตรฐาน (กองวิจัยการตลาดการท่องเที่ยว, 2565)

ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมาปรับใช้ ได้แก่ 1) จุดประสงค์ในการเดินทาง 2) พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง 3) ช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทาง 4) ระยะเวลาในการพำนัก 5) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 6) ลักษณะของการเดินทาง และ 7) ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่สนใจ

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรม

ทุกภาคส่วนของสังคมไทยล้วนเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นชาติพันธุ์ ความเชื่อ ศาสนา ภาษา รูปแบบวิถีชีวิต และวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมถึงการปฏิบัติต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันที่ล้วนมีความหลากหลาย กล่าวได้ว่านี่คือสังคมแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีความสวยงามสังคมหนึ่งของโลก จะเห็นได้ว่าการใช้ชีวิตของคนไทยอยู่ภายใต้วัฒนธรรมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ พร้อมกันนั้นก็มีการปรับแต่งผสมผสานความหลากหลายต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างลงตัวทำให้เกิดความเป็นพหุวัฒนธรรมขึ้น แต่ทุกคนก็ยังสามารถอาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมไทยได้อย่างมีความสุข (สิทธิโชค ปาณะศรี และคณะ,

2561) คำว่า แนวคิดพหุวัฒนธรรม หรือ “พหุนิยมทางวัฒนธรรม” (Cultural Pluralism) เป็นคำศัพท์ที่อธิบายถึงการดำรงอยู่ร่วมกันของวัฒนธรรมที่หลากหลายในท้องถิ่นหนึ่ง โดยปราศจากการครอบงำทางวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรมพยายามที่จะก้าวข้ามผ่านเชื้อชาตินิยม เพศนิยม และการแบ่งแยกและกีดกันในรูปแบบต่าง ๆ (The Columbia Encyclopedia, 2001) สรุปได้ว่า พหุวัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะความหลากหลายทางสังคม ที่สามารถอยู่ร่วมกันภายใต้วัฒนธรรมที่หลากหลายในท้องถิ่น อาจจะมีการใช้ภาษาตามบริบทของชุมชน การปฏิบัติตามหลักศาสนา การจัดการความสัมพันธ์ในครอบครัวและท้องถิ่นด้วยวิธีของตนเอง และการรักษาธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของชุมชน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา จากจำนวน 4,420,558 คน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564) โดยใช้สูตรทาร์ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกพื้นที่ด้วยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) พื้นที่ 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเตด ซึ่งเป็นพื้นที่ศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การคมนาคมขนส่ง และการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ หรือตามสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close-end Questionnaire) ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ลักษณะประชากรศาสตร์) และส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือกให้เลือกตอบ (Check List)

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของแบบสอบถาม เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบความเชื่อมั่น หรือความเที่ยงตรงก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง (Try Out) โดยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างทดลองที่คล้ายคลึงกับประชากรที่จะทำการศึกษานาน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการคำนวณหาความเชื่อมั่น หรือความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.988 จากนั้นผู้วิจัยจึงนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการนำข้อมูลที่ได้มาลงรหัสข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Means) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) วิเคราะห์

ความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับพฤติกรรมในการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลการวิจัย เรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบคำถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.50 มีอายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี ร้อยละ 39.75 ระดับการศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่เป็นระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 60.75 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 56.00 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 46.50 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงไม่เกิน 15,000 บาท ร้อยละ 45.75 โดยส่วนมากนักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ร้อยละ 66.25 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ร้อยละ 37.65 เลือกเดินทางโดยเครื่องบิน ร้อยละ 48.00 ส่วนใหญ่เลือกวันเสาร์-อาทิตย์เป็นช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว ร้อยละ 55.75 มีระยะเวลาในการพำนักระหว่าง 2 วัน ร้อยละ 64.75 มีค่าใช้จ่ายโดยประมาณในการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในช่วงต่ำกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 59.75 นิยมเดินทางท่องเที่ยวไปกับกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 47.25 โดยส่วนใหญ่เลือกประเภทของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตชุมชน (ตลาดน้ำ ย่านเมืองเก่า) ร้อยละ 46.51 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว และข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	138	34.50
หญิง	262	65.50
2. อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	83	20.75
20-29 ปี	159	39.75
30-39 ปี	158	39.50
40-59 ปี	147	36.75
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	243	60.75
ปริญญาตรี	10	2.50
ปริญญาโท	224	56.0
4. สถานภาพ		
โสด	163	40.8
สมรส	13	3.3
แยกกันอยู่		
6. รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน15,000บาท	183	45.8
15,001-25,000บาท	96	24.0
25,001-35,000บาท	99	24.8
35,001บาทขึ้นไป	22	5.5

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย		จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว	ภาคกลาง	43	10.8
	ภาคเหนือ	23	5.8
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	38	9.5
	ภาคตะวันออก	31	7.8
	ภาคใต้	265	66.3
8. จุดประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว	เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	291	37.65
	เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์	74	9.57
	เพื่อศึกษาในเรื่องศิลปวัฒนธรรมประเพณี	74	9.57
	เพื่อรับประทานอาหารท้องถิ่น	131	16.95
	เพื่อประชุมสัมมนา/ศึกษาดูงาน	44	5.69
9. พาหนะที่เลือกใช้ในการเดินทาง	รถยนต์ส่วนตัว	181	45.25
	เครื่องบิน	192	48.00
	รถโดยสารสาธารณะ	16	4.00
	รถจักรยานยนต์	4	1.00
	รถไฟ	7	1.75
10. ช่วงเวลาในการเดินทาง	วันจันทร์-วันศุกร์	131	32.75
	วันเสาร์-วันอาทิตย์	223	55.75
	วันหยุดนักขัตฤกษ์	46	11.50
11. ระยะเวลาในการพำนักในการเดินทาง	ไม่เกิน 2 วัน	259	64.75
	3-4 วัน	141	35.25
12. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว	ต่ำกว่า 3,000 บาท	239	59.75
	3,001-5,000 บาท	81	20.25
	5,001-7,000 บาท	61	15.25
	7,001 บาทขึ้นไป	19	4.75
13. ลักษณะของการเดินทางท่องเที่ยว	เดินทางคนเดียว	21	5.25
	เดินทางกับคนรัก/ครอบครัว/ญาติ	185	46.25
	เดินทางกับกลุ่มเพื่อน	189	47.25
	เดินทางกับบริษัท/หน่วยงาน	5	1.25
14. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เลือกท่องเที่ยว	วัด ศาลเจ้า มัสยิด	153	21.37
	พิพิธภัณฑ์	100	13.97
	งานเทศกาล ประเพณี	130	18.16
	วิถีชุมชน (ตลาดน้ำ ย่านเมืองเก่า)	333	46.51

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับพฤติกรรมในการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปภาพรวมจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา

พฤติกรรม การท่องเที่ยว	ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย						
		เพศ	อายุ	การศึกษา	สถานภาพ	อาชีพ	รายได้
1. จุดประสงค์ในการเดินทาง	χ^2	211.633	175.065	236.241	115.441	318.465	434.413
	Sig.	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*
2. พาหนะที่เลือกใช้ในการเดินทาง	χ^2	2.635	48.312	36.775	16.082	44.116	9.283
	Sig.	0.621	0.000*	0.000*	0.041*	0.000*	0.679
3. ช่วงเวลาที่เลือกเดินทาง	χ^2	135.846	134.983	122.201	154.081	206.484	211.816
	Sig.	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*
4. ระยะเวลาในการพำนักร	χ^2	41.768	89.326	71.407	114.838	127.860	116.909
	Sig.	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*
5. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวต่อครั้ง	χ^2	21.799	152.755	64.685	164.988	283.918	270.941
	Sig.	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*
6. ลักษณะของการเดินทาง	χ^2	51.541	58.512	7.708	56.937	81.306	126.401
	Sig.	0.000*	0.000*	0.260	0.000*	0.000*	0.000*
7. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว	χ^2	95.354	154.340	41.775	112.485	486.832	182.400
	Sig.	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*
ภาพรวม		สัมพันธ์	สัมพันธ์	สัมพันธ์	สัมพันธ์	สัมพันธ์	สัมพันธ์

จากตาราง สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ในภาพรวม พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา ยกเว้นในด้านการเดินทางที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน

อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาในทุกด้าน

การศึกษาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา ยกเว้นในด้านลักษณะของการเดินทางท่องเที่ยวที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน

สถานภาพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาในทุกด้าน

อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาในทุกด้าน

รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา ยกเว้นในด้านพาหนะที่เลือกใช้ในการเดินทางที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ภูมิสำเนาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาในทุกด้าน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยส่วนมากเดินทางมากับเครื่องบิน และมักเดินทางในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ มีระยะเวลาในการพำนักร้อยกว่าสองวัน สำหรับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวโดยมากจะต่ำกว่า 3,000 บาท โดยเลือกเดินทางมากับกลุ่มเพื่อน และเลือกแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชุมชน เช่น ตลาดน้ำ และย่านเมืองเก่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับของจินตนา สุริยะศรี (2564) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และงานวิจัยของพิสมัย จัตุรัส (2565) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนของกรุงเทพมหานคร พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเลือกเดินทางในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์เป็นหลัก มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวต่ำกว่า 3,000 บาท และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิระพงศ์ เรืองกุล (2565) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว: กรณีนักท่องเที่ยวที่เข้าพักแรม XYZ รีสอร์ท จังหวัดกาญจนบุรี ช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา พบว่านักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เกิน 2,000 บาท และมักเดินทางมากับเป็นกลุ่มเพื่อน สำหรับระยะเวลาในการพำนักร้อยกว่าสองวัน ส่วนพาหนะที่เลือกใช้ในการเดินทางและลักษณะของการเดินทางท่องเที่ยวสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญชนก สุวรรณพงศ์ (2564) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาในจังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งพบว่านักท่องเที่ยวโดยมากเลือกการเดินทางกับเครื่องบินและเดินทางกับกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดจันทบุรีของวิจิตรา บุญแล (2563) และงานวิจัยของพิสมัย จัตุรัส (เรื่องเดิม) ที่พบว่านักท่องเที่ยวส่วนมากชอบเที่ยวชมและอยากสัมผัสวิถีชีวิตของชุมชน

2) ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในภาพรวมข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา แจ่มประจักษ์ (2554) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาสามชุกตลาดร้อยปี จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เพศมีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของเกศินี โพธิ์เพชร สุพิศ ฤทธิแก้ว และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2563) ที่ศึกษา

เรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ สถานภาพ ที่อยู่อาศัย (ทวีป) การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปรัชญา ลงฉิม (2562) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการใช้ตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากผลการวิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้สำหรับการวางแผนในการจัดกิจกรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพหุวัฒนธรรม รวมถึงการพัฒนาหรือปรับปรุงแบบการให้บริการที่ตรงกับจุดที่เป็นปัญหา และสร้างความยุ่งยาก (Gain Point) โดยมีการคิดและหาทางออก (Pain Point) ซึ่งจะถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญในการสร้างสรรค์แหล่งท่องเที่ยวให้เกิดคุณค่าใหม่ ๆ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนและผู้ประกอบการกิจการในพื้นที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้งาน

ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา และเทศบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่แท้จริง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์ เพื่อให้สามารถเข้าถึงความต้องการเชิงลึกของนักท่องเที่ยวมากขึ้น และควรมีการวิจัยเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา โดยควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะในเรื่องการสร้างสรรค์จังหวัดสงขลาเพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองมรดกโลก

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ Q1-Q4 ปี 2562 (ภาคใต้).

สืบค้นจาก <https://www.mots.go.th/news/category/618>.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2565). แผนปฏิบัติการรายปี 2565. สืบค้นจาก

https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/secretary/download/article/article_20220610151812.pdf.

กองวิจัยการตลาดการท่องเที่ยว. (2565). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวไทยในสถานการณ์ COVID-19. สืบค้นจาก

<https://www.tatreviewmagazine.com/article/thai-travel-behavior-in-covidmosphere/>

กุลวรา สุวรรณพิมล. (2556). *หลักการมัคคุเทศก์*. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว.

เกศินี โพธิ์เพชร สุพิศ ฤทธิ์แก้ว และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2563). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารวิทยาการจัดการ*. 37(2), 110-136.

- ชนิษฐา แจ้งประจักษ์. (2554). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาสามชุกตลาดร้อยปี จังหวัดสุพรรณบุรี. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- ขวัญชนก สุวรรณพงศ์. (2564). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาในจังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 7(3), 113-128.
- จินตนา สุริยะศรี. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วารสารวิทยาการจัดการ, 3(3), 67-83.
- จิระพงศ์ เรืองกุน พิชทรัพย์ งามสิน และปรกรณ์ โอภาสวิทยารักษ์. (2565). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว: กรณีนักท่องเที่ยวที่เข้าพักแรม XYZ รีสอร์ท จังหวัดกาญจนบุรี ช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา. วารสารวิทยาการจัดการ วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 3(1), 39-50.
- ฉันทิชา วรรณณอม. (2552). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- ชวัลนุช อุทยาน (2564). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. สืบค้นจาก<https://touristbehaviour.wordpress.com>
- ฐิรัชญา มณีเนตร. (2552). ไทยศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรัชญา หลงฉิม. (2562). พฤติกรรมการท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย. บทความวิชาการค้นคว้าอิสระ คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิสมัย จัตุรัตน์. (2565). พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนของกรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 16(2), 50-64.
- มติชนออนไลน์. (2565). เมืองเก่าสงขลา เมืองต้นแบบด้านศิลปวัฒนธรรม. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/travel/detail/9650000085670>.
- ราณี อิศัยกุล. (2557). การจัดการการท่องเที่ยวเฉพาะทาง. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เลิศพร ภาระสกุล. (2553). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตรา บุญแล. (2563). การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดจันทบุรี. Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences, 4(1), 192-201.
- สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว. (2552). คำนิยามของการท่องเที่ยว. สืบค้นจาก<http://www.tourism.go.th/>.
- สิทธิโชค ปาณะศรี และคณะ. (2561). พฤติกรรมในมุมมองของปรัชญาหลังนวยุค. วารสารเซนต์จอห์น, 21(28), 31-46.
- Market Plus. (2022). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย. สืบค้นจาก <https://www.marketplus.in.th/content/detail.php?id=15187>.
- The Columbia Encyclopedia, Sixth Edition. 2001-05 Columbia University Press. Retrieved from <http://www.bartleby.com/65/mu/multicultural.html>.
- UNWTO. (2015). Tourism Towards 2030: Global Overview. Spain: World Tourism Organization.

ประวัติแนบท้ายบทความ

	Name and Surname: Wassana Khwantongyim Highest Education: Ph.D. (Student) Tourism and Hotel Management University or Agency: College of Management, University of Phayao. Field of Expertise: Tourism and Hotel Management, Address: Wave Place Building, 8th Floor, Pathum Wan District, Bangkok
	Name and Surname: Assoc. Prof. Chawalee Na Thalang Highest Education: Master of Arts (History) University or Agency: College of Management, University of Phayao. Field of Expertise: Tourism and Hotel Management Address: Wave Place Building, 8th Floor, Pathum Wan District, Bangkok
	Name and Surname: Assoc. Prof. Dr. Seri Wongmontha Highest Education: Ph.D. (Journalism) University or Agency: College of Management, University of Phayao. Field of Expertise: Tourism and Hotel Management Address: Wave Place Building, 8th Floor, Pathum Wan District, Bangkok